

Kære medlem!

Foreningen igangsætter denne påskeæg- og flyer-uddeling ved skolerne om morgenen 23. marts, fordi vi gerne personligt vil meddele vores version af problemerne ved OK 18 til forældre og offentligheden. De regulære forhandlinger er som bekendt brudt sammen, og nu er det forligsmanden Mette Christensens opgave at prøve at finde kompromiser både på det statslige, det kommunale og det regionale område. Om vi havner i en konflikt eller ej bestemmes i høj grad af to forhold.

Det første forhold er politikernes indstilling og mulige pres på hovedforhandlerne. Det pres er vokset, idet sympatitilkendegivelser fra både Enhedslisten og SF har bredt sig til Radikale – der stik imod sædvane i en OK-situation udtaler deres sympati for de offentligt ansatte – og til Dansk Folkeparti. Således opfordrer formand Kristian Thulesen Dahl de offentlige arbejdsgivere til at komme lønmodtagerne i møde under de igangværende forhandlinger i Forligsinstitutionen. ”Der er en bodsgang at gå i forhold til lærerne, der blev kørt fuldstændig over ved sidste konflikt” (lockouten i 2013, red.). Det lægger et enormt pres på både Socialdemokratiet og Venstre, der nu ses som dem, der er ved at tryne os, og som kan ende med at være dem, der er ansvarlige for en så godt som 100%’s lammende lockout, hvor 440.000 offentligt ansatte tvinges til at blive hjemme.

Det andet forhold er opinionen, der lige nu er på vores side. 43 % i en Gallup undersøgelse mener, at arbejdsgiverne bærer hovedansvaret for, at konflikten mellem parterne netop nu er tilspidset og kan styre mod en storkonflikt; 57 % synes, at de offentligt ansatte får for lidt i løn; og når det kommer til sympati, har 63 % størst sympati for de offentligt ansatte.

Vores hovedkrav er

- **aftalte arbejdsforhold** frem for dikterede arbejdsbetingelser som vi som lærere

er underlagt ved Lov 409

- **løn** som vi kræver følger med niveauet på det private arbejdsmarked
- bevarelse af **den betalte spisepause**, som for mange ikke er en reel pause, fordi der udføres diverse arbejdsopgaver og samtaler med elever, kolleger m.fl.

Statens chefforhandler, innovationsminister Sophie Løhde, har på statens område tilbudt en lønstigning på 6,8 %, mens 'vores' forhandlere kræver 8,2 %, så vi kan opnå en mærkbar reallønsmæssig fremgang. Uenigheden om lønstigninger handler ikke alene om, hvornår man beregner stigninger i løn på henholdsvis det private og det offentlige område fra, men også om personalesammensætningen i staten. Den har nemlig ændret sig, så der er flere akademikere og færre lavtlønnede. Derfor er summen af de udbetalte lønmidler steget, lønsummen er således forøget. Det betyder ikke, at lønnen for allerede ansatte er steget væsentligt, men at flere nyansatte befinder sig på et højere løntrin.

Lønnen på det kommunale område fastsættes på et niveau som på det statslige område, derfor er det afgørende også for os, at Sophie Løhde giver sig. I realiteten er det kun lidt over 1 mia. kr., der skiller parterne. Når nu den danske økonomi, som regeringen siger, buldrer derudaf med en stigning på 10 % i BNP siden 2009, og i betragtning af de 52 mia. kr., der er givet til blandt andet skattelettelse gennem de sidste 15 år, er det jo småpenge. Det handler om vilje. Den almindelige dansker ønsker ikke skattelettelse. Målinger viser således, at kun 1 ud af 10 vil bytte velfærd med skattelettelse.

Finansministeriet og deres særlige afdeling Moderniseringsstyrelsen satte i 2013 lockouten af lærerne og andre undervisere i værk for at skaffe en effektivisering, der løb op i 4-5 mia. kr. Det betød flere undervisningstimer pr. underviser og tab af tusindvis af stillinger. Dertil kommer, at 17.000 uddannede lærere er søgt væk fra folkeskolen. Dem mangler vi i dag, hvor 20 % af lærerstillingerne er besat med personer uden læreruddannelse. Hvis vi ikke får en aftalt overenskomst, bliver det endnu sværere at rekruttere uddannede lærere i fremtiden. Det kan skolerne ikke holde til, og det kan kommunerne slet heller ikke.

Samme mål om effektiviseringer har modparten ved denne overenskomstfornyelse, og derfor har spørgsmålet om den betalte spisepause stået centralt.

Når vi som offentligt ansatte hævder, at velfærden smuldrer, er det ikke en påstand.

Tallene taler deres tydelige sprog. Siden 2007 er der sparet mere end 25 mia. kr. på den offentlige velfærd. Det har betydet, at der er 35.000 færre ansatte i den offentlige sektor. Det

sætter regeringens udflytning af nogle få tusinde statslige arbejdspladser fra hovedstadsområdet i relief. Når der er så mange færre til at tage sig af vigtige samfundsopgaver i daginstitutioner, på skoler, på sygehuse eller på plejehjem, er det ikke underligt, at mange borgere oplever, at servicen er forringet.

Det særlige ved disse OK-forhandlinger er, at alle faglige organisationer på det offentlige område med den såkaldte musketer-ed bakker op om vores krav om en forhandlet aftale for lærernes arbejdstid. Vi skal ikke længere have ringere vilkår end alle andre kommunalt ansatte. Det sammenhold er helt unikt og fantastisk. Forhandlerne og politikerne kan derfor ikke drive en kile ned mellem os. Det styrker lønmodtagernes position ganske meget, og vi er mange, rigtig mange – i alt 800.000 – der holder sammen – #enløsningforalle.

Den danske forhandlingsmodel mellem arbejdsmarkedets parter rummer både strejkevåbnet og muligheden af lockout. Men hvor organisationerne kun udtog 10 % af medlemmerne til strejke, har arbejdsgiverne helt uden fortilfælde varslet lockout på hele det offentlige område, hvilket vil omfatte 440.000 ansatte. Det er aldrig før sket. Det er en helt utrolig optrapning, der skal legitimere et hurtigt folketingsindgreb, fordi landet ikke vil kunne tåle at gå helt i stå i mange dage.

Vi håber, at du og dine kolleger vil deltage i denne før-påske-aktion, som skal være positiv og imødekommende, så forældre og andre møder lærere m.fl., der med flyers og påskeæg viser, at vi ønsker en fair og retfærdig løsning, der vil komme alle til gavn. En OK-aftale skaber arbejdsro og anerkendelse, der gør, at vi som offentligt ansatte bedre kan udføre vores arbejde til gavn for børn og unge.

Med venlig hilsen

Københavns Lærerforenings bestyrelse